10.

Aedut, aedut, kalli pääle,
Mina waene walli pääle,
Teine teise otsa pääle.
Kordali külma, teine nälga,
Külma kärbib werwaida,
Nälga näpistab südanta.
Wõtsin kalli alla,
Läitsin Soome Saare.
Sluksma walgema
Sunasema pelgema.
Kui see kukk ja kana,
Kui see noori jo wana.
Kukk tegi „kuugu",
Mina tegin saagu.
Aedut, aedut, taaku nakka,
Taskus ei ole rahada,
Taskus taela raasukesed,
Tule kiwi killukesed.
Olgu terwe memmerene,
Teiseks terwe taadikene,
Kes laskis lapsed laadal minna!
Sea täis ja perse täis,
Taaku täide taaderida,
Kopik sai koduqi tuua.

11.

Mari läks alla heinamaale;
Nütis kaare, jättis kangi.
— Mis sääl kääre ääre all?
— Kirwes kaare ääre all.
— Mis selle kirweja ninasse?
— Laastu kirweja ninasse.
— Mis sest laastust raiutakse?
— Jaani aita raiutakse.
— Mis sinna aeda sisse pannakse?
— Sängi aeda sisse pannakse.
— Mis sinna sängi sisse pannakse?
— Neli noorta neiukesta.
— Mis need neiud sääl tegewad?
— Üksi kujuts kulda wõõda,
Teine walats waske wõõda,
Kolmas kujuts kangasida,
Neljas nutas noorta wenda.
Mull oli weike wennukene,
Seesi sõlmiti sõjasse,
Seegi wärmiti wõõsse,
Santi pampu kandemaie,
Musta püssi pühkimaie,
Halgast nõõka õerumaie.
— Ellakene wellakene!
Kui sa saad kodu tuline
Ära sina joo Narwa wetta,
Narw on täide naiste päida,
Ära sina joo Türgi wetta,
Türk on täide tüdrikida,
Ära sina joo Paola wetta,
Paol' on täide poiste päid,
Tule kokeja koduje,

Kätsu meie kaeu wetta,
Neki meie mere wetta,
Hõõfuta hallika wetta.
Sai tema isa wälja pääle,
Hobu alla kirmatelle;
Sai tema isa wärawasse,
Hobu kirmus teista korda;
Sai tema isa ukse ette,
Hobu kirmus kolmatkorda.
— Tule isa, tunne poega!
Tulli isa, ei tunnd poega.
— Kust on wõeras wälja tulnud?
Kes on Soomest, wõi on Saarest,
Wõi on kallis kaugeltta.
— Tule ema tunne poega!
Tulli ema, ei tunnd poega.
— Kust on wõeras wälja tulnud?
Kes on Soomest, wõi on Saarest,
Wõi on kallis kaugeltta.
— Tule õde, tunne wenda!
Tulli õde, tundis wenda.
— Kust see õde wenna tundis?
— Oma kirju kinnastesta,
Oma aetud ametsta,
Oma pilu pistemisest,
Oma aeru aegemisest.
Hobu tulli wütanesse,
Heinad ette heidetud,
Raaga ette roosiline
Lake ette kõlaasiline.

12.

Panin mina sea sulgu sõõma,
Sulgu sõõma, sulgu jaama.
Sai see siga sulgu sõõnud,
Panin sea täide sõõma.
Sai see siga täide sõõnud,
Täide sõõnud, täide jaanud,
Kutsin arja otsa lõõma,
Sõõlise päka lõõma.
Ori ei oskand otsa lüüa,
Sõõline päka lüüa:
Läi ta sea silma pihta,
Siga maha seljakille,
Mina pääle põlwikille.
— Sooge see nurmik nurga päälta
Sut saab werda weristada,
Sut saab raswa rasukene.
Ma ton käki d need kõkedad,
Wõri worstid need wägewad.
Panin aeda otsa pääle.
Tulli kasi kammeriesta,
(ehk kaberesta, kaabunista)
Kõõbustas käkid kõkedad,
Wõri worstid need wägewad.

13.

Paista, paista päewakene!
Paista päewa palawaste,
Olgi ilma ilusaste!
Mismina annan paistemaste
(paistmise eest)